

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. Aliona Danilov)

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, prin intermediul avocatului Panțîru Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 august 2017, prin care a fost respinsă, ca lipsită de temei, cererea reprezentantului Societății cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, avocatul Panțîru Victor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul Concurenței privind anularea deciziei nr. DA-26 din 21 iunie 2017. Totodată a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare, prin suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017 (f.d.2-5).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 august 2017 a fost respinsă, ca lipsită de temei, cererea reprezentantului Societății cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, avocatul Panțîru Victor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, prin suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017 (f.d.18).

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 03 august 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, prin intermediul avocatului Panțîru Victor a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă

cererea privind asigurarea acțiunii, prin suspendarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței ( f.d.61-64).

În motivarea cererii de recurs a indicat că încheierea instanței de apel este nefondată, cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept procedural și respectiv este pasibilă de a fi casată din aceste considerente.

Susține că prima instanța nefondat a considerat că cerința înaintată nu a fost argumentată precum și faptul neprezentării justificării și probării care prin pretenția lor să demonstreze că actul anularea căruia se solicită, a generat o perturbare a activității societății și i-a afectat grav interesele economice.

Afirmă că este posibil ca pe parcursul examinării cauzei pârâtul să depună la executare decizia contestată, iar acesta duce la blocarea conturilor întreprinderii, condiții în care nu va dispune de mijloace financiare suficiente pentru achitarea salariilor angajaților săi precum și onorarea altor obligații financiare curente, și prin urmare stoparea activității întreprinderii.

Relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii, dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor terților în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă acesta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Explică că examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului și anume poate duce la blocarea conturilor întreprinderii, condiții în care nu va dispune de mijloace financiare suficiente pentru achitarea salariilor angajaților.

Declară că concluziile primei instanțe în încheiere sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aceasta, potrivit art. 423 din Codul de Procedură Civilă este temei pentru declararea recursului.

Conform prevederilor art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost recepționată de către recurent la data de 25 septembrie 2017, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d.59).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul prin intermediul oficiului poștal la 09 octombrie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni, într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei denotă că, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei. De asemenea, odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” a solicitat suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 august 2017 a fost respinsă, ca lipsită de temei, cererea reprezentantului Societății cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, avocatul Panțîru Victor cu privire la suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță întemeiat a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Conform art. 21 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ, suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii, dacă legea nu prevede altfel.

În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Pornind de la normele legale menționate, Colegiul constată că asigurarea acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

Astfel, la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanța de judecată ia în considerare toți factorii și interesele relevante și dispune

suspendarea actului administrativ numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil sau dacă există temeuri vădite privind ilegalitatea actului.

În speță, recurentul a invocat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării deciziei contestate, poate duce la blocarea conturilor întreprinderii, condiții în care nu va dispune de mijloace financiare suficiente pentru achitarea salariilor angajaților săi, precum și onorarea altor obligații financiare curente.

Colegiul consideră că prima instanță corect a reținut că solicitând suspendarea executării actului administrativ contestat, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” nu a prezentat probe care să confirme că prin nesuspendarea deciziei contestate, va fi periclitată activitatea întreprinderii, prin blocarea conturilor.

Or, la cererea de suspendare a deciziei Pleului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” nu a anexat înscrisuri ce confirmă survenirea unor riscuri în cazul nesuspendării executării deciziei contestate, nefiind justificată prin probe pertinente și concludente cauzarea unui eventual prejudiciu eminent întreprinderii.

Noțiunea de pagubă iminentă, în sensul Legii contenciosului administrativ, poate viza potențialitatea perturbării funcționării unei instituții sau a unui serviciu public ori afectării grave a altui interes public sau privat.

Din materialele cauzei rezultă că, în anul 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” a realizat o cifră totală de afaceri în sumă de 61 961 293 lei (f.d.25).

Conform art. 76 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Plenul Consiliului Concurenței poate aplica, prin decizie, întreprinderilor penalități în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie realizată de întreprinderea în cauză în anul anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la o dată ulterioară stabilită în decizie, pentru a le obliga să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele solicitate în conformitate cu art. 54 din Lege prin intermediul scrisorilor Consiliul Concurenței.

În acest sens, se reține că, quantumul fixat al amenzii aplicate prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-26 din 21 iunie 2017, este de 0,45% din cifra totală de afaceri realizată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” în anul anterior sancționării și deci nu depășește limita prevăzută de art. 76 alin. (1) din Legea concurenței, respectiv aceasta nu poate duce la perturbarea funcționării agentului economic.

Mai mult ca atât, reieșind din dispozițiile art. 47 alin. (4) din Legea concurenței, legiuitorul a prevăzut expres modalitatea de revendicare a drepturilor plătitorului în cazul în care decizia contestată este anulată de instanță, suma amenzii restituindu-se acestuia în termen de 45 de zile din bugetul de stat.

În aceste circumstanțe, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu va face imposibilă restituirea sumelor bănești achitate.

Din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, prin intermediul avocatului Panțîru Victor și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 august 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art.428 Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur”, prin intermediul avocatului Panțîru Victor.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 august 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Transenca-Tur” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu